

[GĘGNAĆ *vb impf*

3 sg m praet gęgnął.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Mówić przez nos; de nare loqui Cn s.v. gęgnię: A iż mu ono puzderko tęgo ná noście przyległo/ máiąc nos nim ściśniony: tedy gęgnął mowiąc/ á ták miał głos odmienny HistFort M3.

Formacje współrdzenne cf GĘGAĆ.

Cf [GĘGNANIE]

KW